

2005 – ūjų metų LKB konferencijoje Panevėžyje buvo pristatyta Laisvųjų krikščionių bažnyčios vizija. Kaip Jūs ją vertinate?

Manau, kad tai visų pirma yra brandos ženklas. Kai gana jaunos bendruomenės bando apibrėžti bendrą tikslą, tai rodo brandą, sugebėjimą save suprasti, rasti savo vietą, paskirtį, pašaukimą.



Kaip Jūs manote, kokia yra Laisvųjų krikščionių bažnyčios stiprioji pusė?

Šios bažnyčios stiprioji pusė yra galimybė pasireikšti socialinėje religinėje terpėje, kurioje yra daug vietos kūrybiškumui, žmogaus statydinimui, remiantis tikėjimo ir gyvenimo praktika, išgyvenant įvairius gyvenimo sunkumus. Tai yra geras mišinys brandžių asmenybių formavimuisi. Brandūs žmonės turi atsakomybės jausmą, nesirūpina vien savimi. Tokie žmonės labai reikalingi visuomenei. LKB bendruomenės yra jaunos. Jos neturi ilgamečio religinio palikimo. Nėra griežtai nubrėžtų rėmų. Bet, žinoma, tame slypi ir tam tikri pavojai.

Į ką, Jūsų manymu, augančiai ir bręstančiai bažnyčiai reiktų ypatingai atkreipti dėmesį?

Reiktų vengti neteisingo laisvės supratimo. Laisvė be atsakomybės, kaip ir laisvė be brandos, be vizijos, be tikslo ar be praktikuojamų vertybių yra pavojinga.

Ką Jūs patartumėte Laisvųjų krikščionių bažnyčių vadovams, kad šie nenukryptų nuo teisingo laisvės supratimo?

Pirmiausias dalykas, kurį aš norėčiau paminėti, yra visų šventųjų bendravimas. Svarbu tarpusavyje palaikyti gerus ryšius. Gerai, kai pastoriai susitinka kartu, bendrauja, dalijasi savo mintimis, išgyvenimais. Tai padeda pajusti teisingą kryptį, priimti teisingus sprendimus. Vienas pasako „a“, kitas pasako „b“, trečias pasako „c“ – taip gimsta bendra gera taisyklė. Antras dalykas – „sveikos“ teologijos išlaikymas, reiktų laikytis teologinės tradicijos bei ją kūrybiškai interpretuoti. Kai kiekvienas turi savo teologiją arba savų minčių apie tikėjimą - tai jau yra eklektika. Reikia kūrybiškai susieti save, žiūrėti į protestantiškos tradicijos palikimą, semtis iš jo ir interpretuoti šiandienos kontekste. Trečias dalykas, kuris jau buvo paminėtas ir LKB konferencijoje - tai yra bendravimas su kitomis bendruomenėmis. Svarbu žiūrėti į platesnį krikščioniškąjį palikimą. Iš kitų bendruomenių, pavyzdžiui, liuteronų ar reformatų ne tik Lietuvoje, bet ir užsienyje, galima pasimokyti daug sielovados dalykų. Tai padeda išvengti vienpusiško požiūrio ir per tai atsiranda daugiau pagarbos kitiems.

Jūs esate pirmosios Laisvųjų krikščionių bažnyčios steigėjas. Kaip Jūs pats jaučiatės būdamas šioje konferencijoje ir stebėdamas ją iš šalies?

Pokalbis su pirmosios LKB kūrėju Otonu Balčiūnu apie LKB viziją

Parašė Diana Goss

Antradienis, 31 Gegužė 2005 02:00 - Atnaujinta Trečiadienis, 14 Sausis 2009 11:36

Jaučiuosi gerai visų pirma dėl to, kad smagu matyti brandą, realizuojant daugelį idėjų, geriausia yra matyti, kad tos idėjos gyvena, jos toliau vystomos. Man labai smagu matyti prekyje stovinčius ir kalbančius apie viziją naujus žmones. O kalbant apie besikeičiančius vaidmenis, kas vyksta mano atžvilgiu dėl įvairių priežasčių, tai yra gyvenimo dalis. Visų mūsų vaidmenys tam tikru gyvenimo laikotarpiu keičiasi.

Dėkoju už pokalbį.